

ДЖАНИ РОДАРИ ЗВЪНЕЦ ЗА КРАДЦИ

Превод от италиански: Велимира Костова-Върлакова, 2014

chitanka.info

Господин Гулиелмо живеел в гората и много се страхувал от крадци. Той не бил богат, но крадците нямало откъде да го знаят. Мислил и премислял господин Гулиелмо и решил да постави надпис над входната врата: „Умоляват се крадците да звънят на звънеца. Те ще бъдат пуснати свободно да влязат и да видят със собствените си очи, че тук няма абсолютно нищо за крадене. (През нощта звънете настойчиво, защото спя дълбоко!) Подпис: господин Гулиелмо“.

Една нощ се чул звънецът да звъни. Господин Гулиелмо изтичал да види кой е.

— Ние сме, крадците! — чул той викове.

— Идвам веднага! — отвърнал господин Гулиелмо.

Изтичал да отвори вратата, крадците влезли с фалшиви бради и маски на очите. Господин Гулиелмо ги развел из къщата и те се уверили, че няма нищо за крадене, нито едно по-едро бижу. Помърморили недоволни, а после си тръгнали. „Благословен да е надписът!“ помислил стопанинът.

От тогава крадците идвали често да го навестят. Сред тях имало всякакви: високи и ниски, слаби и дебели. Като виждал колко бедни са те, господин Гулиелмо им подарявал по нещо: парче сапун, ножче за бръснене, малко хляб и сирене. Крадците били винаги любезни с него и преди да си тръгнат, му се покланяли.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.